

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 16/2014-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. Dušana Ďurďoviča, Stavebně obchodní firma Hodonín, Měšťanská 9, Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj právo na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 19/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. Dušana Ďurďoviča, Stavebně obchodní firma Hodonín o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2013 faxom a 13. novembra 2013 poštou doručená sťažnosť JUDr. Ing. Dušana Ďurďoviča, Stavebně obchodní firma Hodonín (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie

svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a v spravodlivom procese podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na pokojné užívanie svojho majetku v zmysle čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 19/2001 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 8 C 146/97).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Sťažovateľ (spolu s manželkou) podali dňa 13. 10. 1997 na Okresnom súde... žalobu proti žalovanému JUDr. Jánovi Javorčíkovi, Správcovi konkurznej podstaty, ŽELSTAV, A-Z, s. r. o.,...

Žalobou sa žalobca domáhal a domáha určenia vlastníctva podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku... v spojení s § 126 Občianskeho zákonníka... k nehnuteľnostiam...

Okresný súd nekonal bez zbytočných prietáhov..., sťažovateľ (spolu s manželkou) podal sťažnosť na Ústavný súd..., o ktorej „ústavný súd“ rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 103/09-39 dňa 28. júla 2009...

V predmetnom náleze... konštatoval porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

Súčasne priznal každému sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a náhradu trov konania v sume 468,95 €.

Konajúci okresný súd sa týmto príkazom ÚS SR neriadil, preto sťažovateľ podal opakovane dňa 29. 07. 2011 sťažnosť... a o ktorej „ústavný súd“ rozhodol nálezom pod sp. zn. III. ÚS 3/2012-46 dňa 2. októbra 2012...

Ústavný súd opäť konštatoval porušenie práva na konanie bez prietáhov a v primeranej lehote a priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 1 000,- € a náhradu trov konania 314,18 €...

Od rozhodnutia „ústavného súdu“ sp. zn. III. ÚS 3/2012-46 zo dňa 2. 10. 2012, doručeného nám dňa 30.10.2012, okresný súd konal neefektívne a s prietahmi...»

Sťažovateľ po opísaní priebehu konania navrhuje ústavnému súdu, aby vyslovil, že:

„Základné právo JUDr. Ing. Dušanovi Ďurďovičovi - Stavebně obchodní firma Hodonín..., na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote a v spravodlivom procese podľa v čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., ako aj právo na spokojné užívanie svojho majetku v zmysle čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní pôvodne vedenom pod 8 C 146/97 (dnes sp. zn. 8 C 19/2001) porušené boli.

Okresnému súdu... v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 19/2001 (predtým pod sp. zn. 8 C 146/97) prikazuje konať bez prieťahov ako nezávislý a nestranný súd zriadený zákonom.“

Domáha sa aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 15 000 € a úhrady trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody,

reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Úloha ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu teda nespočíva v tom, aby určil, či preskúmanie veci predloženej navrhovateľom odhalí existenciu porušenia niektorého z práv alebo slobôd zaručených ústavou, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia. Ústavný súd teda môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Dôvodom odmietnutia návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

1. Ústavný súd v posudzovanej veci zistil, že sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu iba po uplynutí jedného roka od toho, ako nadobudol právoplatnosť nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 3/2012, počas ktorého mal byť okresný súd podľa tvrdenia sťažovateľa nečinný.

Ústavný súd konštatuje, že v období od právoplatnosti nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 3/2012 z 2. decembra 2012 (t. j. od 30. októbra 2012 do podania sťažnosti ústavnému súdu v novembri 2013) okresný súd vykonal viac procesných úkonov (uznesením zo 16. októbra 2012 okresný súd konanie v späťvzatej časti zastavil a zamietol návrh sťažovateľa z 28. septembra 2009, sťažovateľ podal 29. októbra 2012 odvolanie a spis bol od 6. decembra 2012 do 19. marca 2013 na odvolacom súde, pričom jeho odvolanie bolo odmietnuté). Okresný súd následne na základe návrhu sťažovateľa pojednávanie konané 13. mája 2013 odročil na neurčito z dôvodu, že sťažovateľ podal návrh na mimosúdne urovnanie sporu a naposledy 4. novembra 2013 okresný súd vyniesol rozsudok v merite veci, ktorým návrh sťažovateľa zamietol.

Ústavný súd teda konštatuje, že všetky procesné úkony zo strany okresného súdu vykonávané po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 3/2012 smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, boli vykonávané priebežne a bez prieťahov, preto považuje dôvody uvádzané sťažovateľom v podanej sťažnosti za neopodstatnené.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené sťažnosť sťažovateľa odmietol v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ v petite sťažnosti, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, tiež namietal, že v danej veci bolo a stále je porušované aj jeho „*právo spokojne užívať svoj majetok garantované v zmysle čl. 1 dodatkového protokolu*“. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti však neuviedol žiadne konkrétne dôvody, v čom vidí porušenie tohto práva.

Pretože sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje relevantné odôvodnenie (podstatnú náležitosť vyžadovanú § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) ako východiskový rámec sťažnosti obsahovo korešpondujúce s návrhom na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne III. ÚS 604/08, III. ÚS 210/2010 a III. ÚS 238/2013).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, nemalo už význam zaoberať ďalšími nárokmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2014